

רע"פ 3215/17 - אופיר אביעד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
רע"פ 3215/17

לפני:
המבקש:

כבוד השופט א' שהם
אופיר אביעד

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד, מיום 6.4.2017, בעפ"ת
61017-11-16, שניתן על ידי כב' השופטת נ' בכור

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' בכור), בעפ"ג 61017-11-16, מיום 6.4.2017. בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופט ט' פרי), בפל"א 9079-06-16, מיום 23.11.2016.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות תעבורה. על פי עובדות כתב האישום, ביום 15.6.015, נשפט המבקש בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה, בפל"א 7835-12-14, ונדון בנוכחותו, בין היתר, לפסילה בפועל למשך 31 חודשים. בכתב האישום נטען, כי ביום 25.6.2016, בשעה 17:24 או בסמוך לכך, רכב המבקש על קטנוע, בכביש מספר 4311 לכיוון מזרח, ביוזעין כי רישיונו נפסל. בגין מעשה זה, מיוחס למבקש בכתב האישום ביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; ונהיגה ללא רישיון רכב תקף שפקע מעל שישה חודשים,

לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה.

3. ביום 23.11.2016, לאחר ניהול משפט הוכחות, נתן בית משפט השלום את הכרעת דינו, בקובעו כי לאחר שמיעת העדויות ובחינת הראיות שהובאו בפניו במסגרת ההליך, המשיבה הוכיחה מעבר לספק סביר את האשמות המיוחסות למבקש. בית משפט השלום הטעים, בעניין זה, כי הוא מאמץ את גרסתו של השוטור דניאל ארז (להלן: השוטור דניאל), אשר ראה את המבקש, עצר אותו במקום ולקח אותו בעצמו לתחנת המשטרה, כך שלא יכולה להיות טעות בזיהוי של המבקש. עוד ציין בית משפט השלום, את בחירתו של המבקש שלא לנהל את הגנתו, ולשמור על זכות השתיקה מרגע עיכובו בשטח ואף בבית המשפט, דבר העשוי ללמד על "חיזוק תחושת האשם בקרבו". בנוסף, הבהיר בית משפט השלום, כי לדידו אין במחדלי החקירה שהעלתה ההגנה, כדי לפגוע בהגנת המבקש, לאור דיות התשתית הראייתית אשר הונחה בפניו. בית משפט השלום הוסיף עוד, כי טענת המבקש לפיה לא הוכח כי הוא נהג ברכב מנועי, מהווה הרחבת חזית מצדו. על יסוד האמור, הרשיע בית משפט השלום את המבקש באשמות שיוחסו לו בכתב האישום.

4. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, שנסב על הכרעת דינו של בית משפט השלום, ולחלופין על חומרת גזר דינו. ביום 6.4.2017, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור, על שני חלקיו. בכל הנוגע להכרעת דינו של בית משפט השלום, קבע בית המשפט המחוזי, כי לא נפל בה דופי. בית המשפט המחוזי עמד על כך שהכרעת הדין מבוססת על עדותם של השוטור דניאל ושל גובה הודעת המבקש, החוקר גבי דברת, וכן על התרשמותו של בית משפט השלום מהעדים ומסירובו של המבקש להעיד. בנוסף, ציין בית המשפט המחוזי, כי משנתן בית משפט השלום את אמונו בעדותו של השוטור דניאל, לא יכולה לעלות כל טענה בדבר טעות בזיהוי של המבקש. על כן, נקבע כי מסקנתו של בית משפט השלום הינה סבירה והגיונית. עוד הזכיר בית המשפט המחוזי, את בחירתו המודעת של המבקש לשמור על זכות השתיקה, ונתן את דעתו לכך שלא נפל פגם בקביעת בית משפט השלום, כי אין במחדלי החקירה שהועלו על ידי ההגנה, כדי לקעקע את התשתית הראייתית של התביעה. בנוסף, דחה בית המשפט המחוזי גם את ערעורו של המבקש על חומרת העונש.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשה שלפניי משיג המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום, ועל קביעתו כי עדותו של השוטור דניאל היא אמינה. לטענת המבקש, הוא הגיש בקשה לעיון בדו"ח המשמרת של השוטור דניאל, אשר היה לבדו במהלך האירוע המתואר בכתב האישום, וזו נדחתה על ידי הערכאות הקודמות.

דין והכרעה

6. הלכה מושרשת היא, כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים, המעוררים שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים להליך; או כאשר מתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 1136/17 חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ נ' מדינת ישראל (28.3.2017); רע"פ 460/17 אבו הדואן נ' מדינת ישראל (20.3.2017); רע"פ 10059/16 בדיר נ' מדינת ישראל (14.3.2017); רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017)). לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות, והיא נסובה על עניינו הפרטי של המבקש, הא ותו לא. די בטעם זה, על מנת לדחות את הבקשה.

עמוד 2

7. למעלה מן הצורך, אתייחס בקצרה לטענותיו של המבקש לגופו של עניין. טענותיו של המבקש לעניין קיומם של מחדלי חקירה, ובאשר למתן אמונו של בית משפט השלום בעדותו של השוטר דניאל, טענות אשר נדחו על ידי בית המשפט המחוזי, משיגות, הלכה ולמעשה, על קביעות עובדתיות וקביעות מהימנות של בית משפט השלום. כידוע, התערבות ערכאת ערעור בממצאים מעין אלו, אשר נקבעו על ידי הערכאה הדיונית, תיעשה במקרים חריגים ומצומצמים בלבד, לא כל שכן עת עסקינן ברשות ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 372/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.1.2017); רע"פ 9632 מקוריה נ' מדינת ישראל (15.12.2016); רע"פ 7665/16 א.סביח למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התמ"ת (14.11.2016)). בנסיבות אלה, הנני תמים דעים עם בית המשפט המחוזי, בקובעו כי לא נפל פגם בהכרעת דינו של בית משפט השלום, המצדיק התערבות של ערכאת הערעור. בנוסף, סבורני שבדין קבעו הערכאות הקודמות, כי אין במחדלי החקירה בעניין דא, כדי לקעקע את התשתית הראייתית שהציגה התביעה.

8. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ז בניסן התשע"ז (23.4.2017).

ש ו פ ט